

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XIV. An Sacraenta Veteris & Nouae Legis differant in Effectu
iustificationis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

supernaturale quid efficiunt. Quia cetero quin ab humana autoritate potuissent institui. 3. Sacra menta pendent à Deo non solum in Institutione; sed etiam V-
su: Ipse enim est qui per ministros baptizat, consecrat. &c. non ergo nūdē signi-
fiant, sed quid efficiunt. Nam cum cetera humana signa solum significant; di-
uina nūl ab iis distarent ut meliora. Plura
vide in Geneal. p. 3. q. 2.

D I C O A D I Sed non ex sola viuit:
vnde & Sacramentis est locus. Et sensus
verus est, Iustus ex fide constanter expe-
ctat promissa Dei. Ita Abacuc. 2.

A D II. Fides saluat, non sola, sed
cum Baptismo; Eratque inferendum: Er-
go non solus Baptismus saluat: Non; Ba-
ptismus non saluat. Ut si dicam: 1. Cor. 13.
Fides nil prodest sine charitate: ergo fi-
des nil prodest: Malè. Dein; à genere ad
speciem valent argumenta negatiua: vt
non est animal; ergo nec homo: affirma-
tiua non valent; vt, Est animal, ergo &
homo. Sic, qui non crediderit, conden-
bitur: non contra semper.

A D III. Abrabæ fides & obedi-
tia meruerat, vt primus haberet Sacra-
mentum. Circumcisionis in priuilegiū,
velut Signaculum σφαγῆς, non σημεῖον si-
gnum, iustitiae suæ, non vt signum proposi-
tum ei ad excitandam fidem. Vide s̄prā
quest. 3.

A D IV. Atqui Christus ibidem in
paralytico ostendit, se etiam vt Hominē
peccata dimittere. Dein; hominibus di-
xit, Ioann. 20. Quorum remisitis pecca-
ta. &c. Deus tamen Solus propria Auto-
ritate dimittit.

A D V. Eccl. Verba m. vita non intelli-

gitur concio; sed forma Sacramenti, seu
Verbum practicum consecratorum. Ita
ibi interpretes.

Q V Ä S T I O XIV.

An Sacra menta Veteris & Nova Le-
gis differant in effectu iustifi-
cationis?

V THERVS lib. de Captiuit. Babyl. cap. de Bapti-
mo. Error est, Sacra menta nova legi differre à Sa-
cram. veteris Legi, penes efficaciam significacionis, id est,
quod nostra efficaciter significant faciendo, quod figurant,
non illa. 2. Distinguit autem Vetera Sacra menta, in
habentia ann. xam promissionem, vt Iris Noe, Vellus
Gedeonis, Vimbra resuera Eze. hiæ. Alia nullam haben-
tia; vt expiatoriæ ceremoniæ. Ista nostris paria; hæc in-
feriora facit in virtute efficientiæ significacionis.

C A L V I N V S Instit. lib. 4. cap. 14. §. 23.
Hoc dogma, quod Veteris Legis Sacra menta
Dei gratiam adumbrant; hæc Nova præsentem
conferant, penitus explodendum est. Sic con-
sentit Luther. Dissentit in isto: Nequa-
men negamus, quod vberior sub Christi regno
percipiatur gratia. Sic in Antidoto Seſ. 7. Can.
2. Patrem voluit Lutherus. Dein; Calvinus
§. 12. Purificationes Iudeorum ponit inter
vera Sacra menta paria cæteris: Lutherus vult
inferiora effectu.

K E M N I T I V S in part. 2. Exam. admittit
Lutheri distinctionem veterum signorum: &
vberiorem gratiam Caluinum: Cum vtro-
que condemnat Catholicos.

S V A D E N T ferentis: 1. C A L V I N V S
Instit. lib. 4. cap. 16. §. 3. & 4. Pare est Cir-
cumcisionis & Baptismi promissio, scilicet de
remissione peccatorum. Hinc Eph. 2. genti-
les erant sine Deo, quia sine Circumcisione.
2. Lexit. 4. 5. 6. dantur oblationes pro pec-
catis remittendis. 3. Instit. l. 4. c. 14. §. 23.
ex 1. Cor. 10. Eandem escam spiritalem man-
ducauerunt, & eundem potum spiritalem bibe-
runt. Quis inane ausit facere signum illud, quod
veram Christi Communionem. Indeis exhibe-
bat. Ergo in Sacra mentis paries, nobis facit, nec
vbi in

villam prerogatiue particulam nobis relinquit.
Sic & Martyr, & Kemnitius. &c.

A V T O R. I. Etsi sint qui improbabiliter docent Circumcisionem in veteri lege gratiam ex operato contulisse; non tamen aequaliter vetera cum nouis Sacramentis; quae singula iustificant ex opere operato. Quia ita Scriptura prophetica. Psal. 9. Holocauſtum pro peccato non postulasti. Quia, Psa. 50. Sacrificium Deo spiritus contribulatus. Ila. 1. Quod mihi multitudine victimarum vestiarum? De Apostolica Scriptura vide Antichristum part. 3. quast. 5.

II. Ex opere operantis, ex fide proderant vetera Sacra menta: de hoc non est quæſtio; sed, An ex Institutione fuerint utilia cum fide usurpata? Paulus ita distinguit: Noua saluare, regenerare, mūdare, iustificare, 1. Corinth 1. Eph. 5. Tit. 3. Vetera autem egena esse elementa, nihil esse, nihil valere. 1. Cor. 7. Gal. 5. Hebr. 10. Idem Vetera vocat umbras nouorum, Col. 2. 1. Cor. 10. Heb. 10. Neque est, quod nostra dent maiore gratiam: Nā vetera, nullā dabat vi institutionis, vt, 1. Cor. 7. Circumcisio nihil est, & preputium nihil est: Gal. 6. Neque valet aliquid. Quia sunt Umbras, quæ non est minus corpus; sed nihil corporis. Et talia erant non solum tempore Apostoli, sed inde ab origine, considerata per se simpliciter, à lege abstrahendo. Nam Rom. 2. Circumcisio prodest, si legem obserues.

2. Vide S. Patres pro utilitate sola, contra efficaciam veterum Sacramentorum stantes apud Bellarm. libr. 2. cap. 15.

3. RATIO militat. 1. Quia Sacramentum ut iustificet, habere debet

annexam promissionem absolutam gratiæ: teste Lutheru in Assert. art. 1. Melanchthon in Locis. Caluino Inst. L. 4. c. 14. §. 3. Kemnitio. &c. Atqui nullum tale erat in Veteri Testamento: Nullum igitur iustificabat. Minor: quia Heb. 8. Melius sortitus est Ministerium, quanto & melioris Testamenti Mediator est, quod in melioribus Repromissionibus sanctum est. Sic & Patres, & Lutherus lib. de Captiu. Babyl. cap. de Eucharistia: Veteris Testamenti promissio erat, non remissionis peccatorum, seu rerum aeternarum; sed temporalium; ut terra Chanaan, per quam nemo renouatur Spiritu. Vnde et irrationalib[er]e pecudem, in figura Christi, oportebat occidi, in cuius sanguine idem Testamentum confirmabatur: ut, qualis sanguis, tale Testamentum; qualis hostia, talis promissio.

CALVINVS negat Minorem, Instit. libr. 4. cap. 16. §. 4. dicens unam esse eandemque promissionem Sacramentorum legis veteris ac nouæ.

A T Minor probatur. Quia nullū Veteris Sacramentum habuit promissionem, nisi temporalem: Lutherus recenset Sacrificium Abel, Iridem, Vellus, Horologium Achaz: Vanè.

2. Ratio. Quia Vetus & noua Lex differunt, quod hæc iustificat, non illa: ergo Sacra menta, quæ pars sunt legis, pariter. Vnde Ioan. 1. Lex per Moysen data est; gratia & veritas per IESVM Christum facta est. Differuntque vt, 2. Cor. 3. Litera occidens, & Spiritus vivificans: Vt. Gal. 4 seruitutem generans, & libertatem afferens: Ut vetus, quia veterem hominem non renouabit; & Nouū, quia renouat eundem: ideo, Tit. 3. Lanacrum regenerans. Et quæ in Veteri siebat remissio

Ii 3. pec.

peccatorum, ea Noui respectu sicut
bat.

3. Promissio in Sacramentis nequit
impleri, nisi fide recipiantur: At pro-
missio V.g. Iridis de non submergendo
orbe, prætatur etiam infidelibus: Cir-
cumcisionis, de hoc, ut sit pater multarum
gentium, dareturque posteris eius
terra promissionis; data tamen & infide-
libus est. Item promissio tot Victimarū,
de vnicā Christi oblatione, impleta est
orbi infidel. &c. Roman. 3. Numquid
incredulitas illorum fidem Dei euacuanit?
Abst. Ergo. &c.

DICO AD I. Circumcisioni nō
est promissio annexa remissionis pecca-
torum. Patet suprà. Et quia Abraham
ante eam erat iustus: additaque est tem-
poralis promissio: vt Genes. 17. Multi-
plicabote; erisque pater mult. &c. Dabo ti
& semini tuo terram Chanaan. &c. I-
dem Roman. 4. Et gentes erant sine
Deo, quia sine fide, non quia sine Cir-
cumcisione: quam etiam incircumcisæ,
sed Deum colentes, vt Iob, Centurio.
&c. saluabantur.

AD II. Vetera Sacrificia expiebant
peccata quoad poenam temporalem &
immunditiam legalem; non quoad cul-
pam, & poenam Gehennæ. Ita Theolo-
gi in 1. 2. q. 103. art. 3. & 4. d. 1. Vide Bell.
l. 2. c. 17.

AD III. i. Pugnant ipsi secum. Nā
hic volunt Manna, aquam petrē, & trans-
fusum maris fuisse Sacraenta iustifi-
cantia: & alibi id negant; vt Caluinus
Institut. libro 4. capit. 14. §. 19. & Kem-
nitius part. 2. Examinis pag. 41. quia erant
ceremoniæ non durantes. Ergo. i.
Eandem escam, non nostram, sed suam; nō

Sacramentalem; quam & bestiæ bibe-
bant, & edebant nec promissio aliqua fa-
cta est edentibus & bibentibus, nisi ter-
rena. 2. Spiritalem, ob significatio-
nem futuri Calicis Sacri; non ob effe-
ctum præsentem spiritalem: Vnde, panē
Angelorum manducauit homo. Pl. 77. Et Pe-
tra autem erat Christus. Ioann. 6. Patres
vestri manducauerunt Manna, & mortui
sunt: Qui manducat hunc panem, viuet
in eternum. Proinde non requiritur, ait
Caluinus, vt patrem vim tribuamus Mari
& Baptismo, Mannæ & Eucharistiae nam
quo inferiora sunt illa; eo fortius est ar-
gumentum Pauli. Si enim puniri sunt
contemtores figuræ, quanto magis te-
meratores Veritatis?

Q V A E S T I O X V .

Eccunde quedam Sacraenta iterari
non debant?

LVTHERANI & CALVINIANI vnicum
Baptismum esse initerabilem debere al-
serunt: cætera vel esse Sacraenta nçgant.

SVADENT istis. 1. Quia, ait Caluinus
Inst. lib. 4. cap. 18. §. 19. Baptismus est ingre-
sus in Ecclesiam, & initiatio fidei: vnde vt
vnu Deus vna Ecclesia; ita & vnu Baptismus.
2. Kemnitius in Exam. par. 2. fol. 133.
Quia, sic est Institutio diuina. 3. Quia,
Heb. 6. Impossibile est eos, qui semel sunt illu-
minati, renouari iterum ad Parvitudinem. 4.
Quia, Baptismus significat Christi mortem;
at semel est Christus mortuus. 5. Quia,
pactum Dei in Baptismo initum est perpe-
tuum. 6. Quia, nusquam est scriptum
repeti posse, neque exrat exemplum anaba-
ptismi. 7. Quia, in Baptismo nascimur spi-
ritualiter; at vna est nasciuitas.

AVROR. I. Character est causa cur
Sacraenta quedam iterari non debe-
ant.